

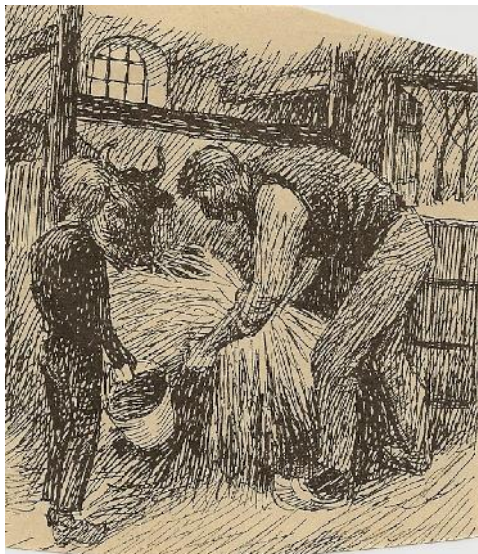
24. december

Mie vågnede tidligt. Hun var så hun dirrede af bare spænding.

Det var årets bedste dag, men der var jo lige det med at synge alene i kirken, det var Mie knap så glad for.

Julius havde sagt, at nu kunne det ikke blive meget bedre, og det trøstede Mie.

Da Mie kom ud i køkkenet sad Mies far og karlene ved morgenbordet.

”Kommer du ned i stalden og hjælper os med at gøre det fint for dyrene Mie?”, spurgte den ene af karlene.

”Jaaaaa”, det ville Mie gerne. ”Så kan du komme i baljen bagefter”, sagde mor.

Jeg fyrer op i gruekedlen nu, så der er varmt vand til alle, der gerne vil skrubbes og skures til juleaften”.

Der var en egen stemning i stalden, når det var juleaftensdag.

Alle dyrene fik noget ekstra godt at spise og fik ekstra halm at ligge i.

Mie gik rundt og sagde ”Glædelig jul” til alle dyrene, og Mies far og karlene smilede til hende.

Da Mie kom ind, sagde hendes mor:

”Der er varmt vand i baljen, så af sted med dig!”

Mies mor stod og ordnede de mange petroleumslamper, som var på gården. Det var et stort arbejde med påfyldning og rensning.

Den unge pige Olivia var ved at gøre to ænder i stand, de skulle snart i ovnen, sammen med en stor flæskesteg.

Heldigvis havde Mies mor to ovne, ellers havde det ikke været nemt.

”Har I husket at koge julegrød til nissen på høløftet”, spurgte Mie. ”Ja selvfølgelig, svarede Olivia med et blink i øjet.

Ude i bryggerset sad Mies storebror i en balje og skrålede af fuld hals. Han smed straks en masse vand på Mie.

Da klokken var halv tre var hele familien rene og i deres fineste stads. Den unge pige skulle passe ænder og steg, men hun havde fået lov at løbe ned til kirken for at høre Mie synge.

Inde i kirken satte hele familien sig på samme bænk som Mies mormor og morbror.

Gudstjenesten gik i gang. Præsten trådte efter sin prædiken ud på kirkegulvet og sagde:

”Og så har vi en ung dame, som vil synge en julesang helt alene for os”. Mie rejste sig, pludselig var hun slet ikke nervøs, hun stillede sig ved døbefonten i sin nye røde julekjole, som Mies mormor havde syet til hende. Mie havde tillige en rød silkesløjfe i den lyse hestehale.

Der var fuldstændig stille i kirkerummet. Mies spæde pigestemme lød i kirkerummet: ”En rose så jeg skyde.....”.

Da Mie var færdig nejede hun ud mod kirkegængerne og derefter mod læreren og præsten, som stod ved alteret.

På plads på bænken ved sin familie, så Mie, at både hendes mor og far og hendes mormor havde lommetørklæderne fremme.

Hvad græd de dog for? Det var da vist ellers gået godt?

Da gudstjenesten var forbi, kom alle kirkegængerne hen og trykkede Mie i hånden.

”Hvor sang du smukt”, sagde de.

Udenfor kirken rykkede Mie i sin fars hånd: ”Kom nu far, vi skal hjem og sætte risengrød med smørklat op til nissen, kom nu far!”

Men Mies far blev ved og ved med at snakke, og de skulle også hen og kigge til alle familiegravstederne.

Mies mor og mormor var gået hjem ad kirkestien, de skulle jo forberede maden. Endelig var de på vej hjem.

Far hentede den store bluslampe og Mie løb ind i det varme køkken og råbte: ”Har du fadet til nissen, mor”.

”Ja ja, her er det, husk at ønske glædelig jul til den gode nissemand”, nåede Mies mor lige at sige.

Mie var lige ved at sige, at der var to nisser på gården nu, men hun gjorde det ikke, det var hendes hemmelighed.

Ude i gården stod Mies far og ventede, de gik op ad stigen med lygten og det store grødfad. ”En skam her ikke er nonoget lys, så nisserne kan se den gode grød”, sagde Mies far.

”Jamen nisser kan skam godt se i mørke”, sagde Mie.

Mies far kiggede undrende på hende, men sagde ikke noget. ”Glædelig Jul nisser!”, råbte Mie, da hun havde sat grødfadet på gulvet.

Meget senere lå Mie i sin seng og tænkte det hele igennem. Hvor havde det bare været en god juleaften!

Mie tænkte med fryd på, da far slog dørene op til den store stue. Der stod det store juletræ kun med tændte stearinlys, intet andet lys var tændt, det var så smukt, så smukt, og alle sagde bare:

”Næh og ih og åh!”

Og julegaverne! Mie havde fået nye skjorter af sin morbror og en ny kælk af sin far og mor.

Mies mormor havde syet en toilettaske og et hårslag af noget fint stof, det hele var mageløst.

Mie glippede med øjnene, og snart sov hun trygt og roligt, mens hun drømte om nisser og juletræer og skjorter og kælke.

Snip, snap, snude! Nu er historien ude!

